

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3581/2020
18.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Весна Петковић, адвокат из ..., против тужене „Societe Generale Banka Srbija“ АД Београд, чији је правни следбеник ОТП Банка Србије АД Београд, коју заступа Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости одредбе уговора и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 375/20 од 26.05.2020. године, у седници одржаној дана 18.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 375/20 од 26.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 375/20 од 26.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, П 2399/19 од 18.02.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је ништава одредба члана 2. Уговора о готовинском кредиту, ближе означеном у том делу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци АА из ..., исплати износ од 4.300,00 динара са законском затезном каматом почев од 05.03.2012. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 17.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је део захтева за исплату законске затезне камате на трошкове поступка од пресуђења до извршности пресуде одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 375/20 од 26.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, обавезујућем делу става трећег и у ставу четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са правним ставом овог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења ништавости одредбе уговора и исплате поднета је дана 27.12.2019. године. Вредност предмета спора је 4.300,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић